

YHTEINEN KRIISINRATKAISURAHASTO (SRF)

Vakausmaksukausi 2018

Yhteisen kriisinratkaisurahaston* (SRF) omistaa yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB).

Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää yhteistä kriisinratkaisurahastoa kriisinratkaisuvälineidensä ja -valtansa tehokkaaseen ja vaikuttavaan soveltamiseen. Yhteinen kriisinratkaisurahasto on keino varmistaa, että finanssiala osallistuu rahoitusjärjestelmän vakauttamisen kustannuksiin.

Yhteinen kriisinratkaisurahasto muodostuu pankkiunioniin osallistuvien 19 jäsenvaltion luottolaitosten ja tiettyjen sijoitusyhtiöiden maksamista maksuista. Sitä rakennetaan asteittain sen ensimmäisten kahdeksan vuoden aikana (2016–2023). Yhteisen kriisinratkaisurahaston tulee saavuttaa tavoitetasonsa, joka on vähintään 1 prosentti pankkiunionin kaikkien luottolaitosten suojattujen talletusten määrästä, 31. joulukuuta 2023 mennessä.

* Perustettu asetuksen (EU) N:o 806/2014 nojalla.

TAVOITETASO

€ 8,1
MILJARDIA

Tavoitteenaan päästä vähintään 1 prosenttiin euroalueen suojattujen talletusten määrästä 31. joulukuuta 2023 mennessä yhteinen kriisinratkaisuneuvosto asetti vuoden 2018 tavoitetasoksi 1/8:n summasta, joka on 1,15 prosenttia kaikkien euroalueen luottolaitosten vuoden 2017 suojattujen talletusten keskiarvosta (lasketaan neljännesvuosittain). Näin ollen vuoden 2018 tavoitetaso on **8,1 miljardia euroa**, mikä on 13 prosenttia enemmän kuin vuonna 2017. Tärkein syy tähän lisäykseen on euroalueen suojattujen talletusten historiallinen kehitys vuosina 2014–2017.

KERÄTTÄVÄ MÄÄRÄ

€ 7,5
MILJARDIA

Ottaen huomioon vuoden 2015 vakausmaksujen vähennyksen sekä vaikutukset tietojen oikaisuista ja tarkistuksista vuoden 2018 kriisinratkaisurahastoon siirrettävät ennakkovakausmaksut ovat **7,5 miljardia euroa**.

SOVELTAMISALA

Vuonna 2018 kriisinratkaisurahaston soveltamisalaan käsittää 3 315 laitosta (verrattuna 3 512 laitokseen vuonna 2017).

LASKENTAMENETELMÄ

Laitoksista 49 prosenttia on pieniä, ja ne maksavat kiinteän vakausmaksun (niiden kokonaisvarat ovat alle 1 miljardi euroa), 28 prosenttia laitoksista on keskikokoisia (kokonaisvarat alle 3 miljardia euroa), 21 prosenttia laitoksista on suuria, jotka maksavat riskipainotetun vakausmaksun (ja niiden maksut muodostavat 96 prosenttia koko summasta) ja loppuihin sovelletaan erityislaskentamenetelmää niiden liiketoimintamallista johtuen. Jakautuminen ei muuttunut merkitsevästi vuodesta 2017.

RISKIOIKAISUKERROIN:

vuonna 2018 valvontaraporttien yhdenmukaistamisen taso antoi yhteiselle kriisintarkkaisu-
vostolle mahdollisuuden lisätä maksuvalmiusvaatimuksen riskioikaisukertoimen laskelmiin.
Tästä huolimatta yhdenmukaistamisen taso ei ole vielä riittävän korkea, jotta menetelmää
voitaisiin soveltaa täysimääräisesti**. Seuraavia riski-indikaattoreita ei ole vielä yhdenmukais-
tettu eikä käytetty:

- ▶ Riskipilari I: Omat varat ja hyväksyttävät velat, jotka laitoksilla on omien varoja ja hyväk-
syttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen (MREL) lisäksi
- ▶ Riskipilari II: Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)
- ▶ Riskipilari III: Pankkien välisten lainojen ja talletusten osuus Euroopan unionissa
- ▶ Riskipilari IV: Monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet.

** Riskipilarit ja -indikaattorit on kuvattu komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklassa.

VUODEN 2018 VAKAUSMAKSUT VUODEN 2017 VAKAUSMAKSUIHIN VERRATTUNA:

suurin vakauseräsummien muutoksiin vaikuttava tekijä on **vuotuisen tavoitetason**
kasvu. Muita tekijöitä ovat

- ▶ **Yhteisen kriisintarkkaisu-
mekanismin laskentamenetelmän vaiheittainen käyt-
töönnotto sen aloitusvaiheessa (2016–2023):** Vuonna 2018 elvytys- ja kriisintarkkaisu-
direktiiviin/kriisintarkkaisu-
mekanismin painot ovat 33,33 / 66,67 %, kun tilanne vuonna
2017 oli 40 / 60 %. Tämä voi nostaa laitosten vakauseräsummia maissa, joissa on suhteellisen
vähän suojattuja talletuksia, sekä suhteellisesti suurempia laitoksia.
- ▶ **Muutokset laskentamenetelmässä:** heikko suhteellinen asema (kansallisessa ja euro-
alueen kontekstissa) maksuvalmiusvaatimuksen suhteen voi aiheuttaa vakauseräsummien
kasvun
- ▶ **Muutokset koossa:** koon kasvu (joka mitataan kokonaisvastuina, josta on vähennet-
ty omat varat, suojatut talletukset ja sallitut vähennykset delegoidun asetuksen (EU)
2015/63 5 artiklan mukaisesti) ei välttämättä tarkoita suurempaa vakauseräsummaa (tai päin-
vastoin). Muutos riippuu kaikkien muiden laitosten koon muutoksista.
- ▶ **Riskioikaisukertoimen muutos:** riskioikaisukertoimen kasvu (kansallisella tai euroalue-
en tasolla) ei välttämättä tarkoita suurempaa vakauseräsummaa (tai päinvastoin). Muutos
riippuu kaikkien muiden laitosten riskioikaisukertoimen muutoksista.

Vaikuttavien tekijöiden yhteisvaikutusta ei tiedetä etukäteen vaan se riippuu maakohtaisten ja
laitoskohtaisten tekijöiden kokonaisvaikutuksesta. Kriisintarkkaisu-
rahastoon maksettavat vakauseräsummat lasketaan suhteellisesti, ja tekijöiden vaikutus yksittäiseen laitokseen riip-
puu maasta, jossa laitos sijaitsee, sekä laitoksen suhteellisesta asemasta koon ja riskialtistuksen
mukaan.

SEURAAVAT VAIHEET

Vuoden 2018 vakauseräsummajakson **seuraavat vaiheet** ovat seuraavat:

- ▶ **1. toukokuuta 2018:** laitoksille annetaan ilmoitus
- ▶ **28. kesäkuuta 2018:** kansalliset kriisintarkkaisu-
viranomaiset siirtävät vakauseräsummat yhteiselle kriisintarkkaisu-
vostolle. Kansalliset kriisintarkkaisu-
viranomaiset asettavat maksu-
kunan ajanjaksolla 1.5.2018–28.6.2018.

 Lisätietoa yhteisestä kriisintarkkaisu-
rahastosta, ks. www.srb.europa.eu